

Skade. Men jeg giver det ærede Medlem ganske Ret i, at vi burde stræbe hen til, at baade Kassebeholdning og Reservefond ere anbragte i saa let realisable Værdier som muligt, thi det er netop Formaålet med dem begge, at de skulle kunne benyttes i en snæver Vending, under uforudsete Omstændigheder, enten, for Kassebeholdningens Vedkommende, til at dække et midlertidigt Deficit eller afholde saadanne uforudsete Udlæg, som ere nødvendige, eller, for Reservefondens Vedkommende, til at være en Nødskilling under alvorlige Vanskeligheder for Staten. Efter den Maade, hvorpaa Kassebeholdning og Reservefond nu ere anbragte, egne de sig ikke til at løse denne Opgave, og jeg er tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret i, at denne Betragtning ganske særlig gælder for Reservefondens Midler. Jeg har derfor allerede i nogen Tid haft min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og det er min Hensigt, hvis jeg er Minister til Efteraaret, sammen med den øvrige Finansplan at fremsætte Forslag vedrørende en anden Ordning af Reservefondens Midler. Jeg skal for Øjeblikket ikke komme dybere ind paa dette. Hvad Kassebeholdningen angaar, er der sket nogen Bedring i det Forhold, som det ærede Medlem duede ved. Kassebeholdningen pr. 31. Marts 1910 var, naar vi se bort fra de kontante Beholdninger i de forskellige Kasser, Finanshovedkassen, Amtstuekasserne, Postvæsenets Kasser, etc. etc., omtrent 32 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., hvoraf 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. paa Kontokuranter med Banker, og herved 31 Mill. Kr. frugtbargjorte gennem Kontoret for udenlandske Betalinger. Af dette Beløb kunde dog kun ca. 13 Mill. Kr. regnes for nogenlunde likvide Værdier. Til saadanne regner jeg nemlig ikke, hvad der henligger i de forskellige Kasser, og som saa at sige er en nødvendig Driftskapital. Jeg regner selvfølgelig heller ikke Statens Fondsbeholdning, thi selv om man nok kan sige, at den enkelte Kreditforeningsobligation er en let realisable Værdi, er det jo ikke let — i hvert Fald uden at gøre Fortræd dermed — at realisere flere Millioner af Statens Kreditforeningsobligationsbeholdning. Saa i den Forstand kunne heller ikke disse Værdier regnes for let realisable. Og fuldkommen uralisable er en saadan Anbringelse som de 5 Mill. Kr.s Laan til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, dem ere vi nødt til at lade blive henstaaende til den femaarige Perodes Udløb. Hvad jeg regner for virkelig let realisable

Værdier, er derfor kun Indlaan i Banker, paa Kontokuranter og til Korrespondenter, og det var ca. 13 Mill. Kr. Naar jeg nu tager den sidste Ugeliste over Kassebeholdningens Anbringelse, saa viser den 36 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., vel at mærke stadig bortset fra de Kassebeholdninger, jeg nævnedes. Disse Kassebeholdninger ville, om end de variere noget fra Uge til Uge og fra Maaned til Maaned, dog gennemsnitlig have en Størrelse af 7—8 Mill. Kr. Bortset herfra var der efter den sidste Ugeliste 36 $\frac{3}{4}$ Mill. Men der er den store og heldige Forskel, at heraf vare godt 22 $\frac{1}{2}$ Mill. likvide i den Forstand, jeg nævnedes før, mod 13 Mill. Kr. for et Aar siden. Det ligger jo i Forhold, som ville være ret almindeligt bekendte, det ligger deri, at Staten i den forløbne Tid har afviklet en Del af de Forpligtelser, den havde paataget sig, men det ligger ogsaa i den mindre glædelige Grund, at Staten i Mellemtiden har optaget et midlertidigt Laan. Det ligger imidlertid, hvad jeg ønsker at understrege, tillige deri, at vi i det sidste Aar og for Resten endnu noget længere tilbage have søgt at realisere de Kreditforeningsobligationer, der findes i Kassebeholdningen, naar Tid og Lejlighed dertil gaves. Men man maa, som jeg antydede før, her være noget betænkelig ved Realisationer i større Partier. Vi have en Hypotekbank, hvis Formaal det er at støtte Kurserne paa vore Kreditforeningsobligationer, og Statskassen skulde nødvendig virke i modsat Retning af dette Formaal ved, uden Hensyn til Markedet, at kaste store Beholdninger ud, det vilde ufejlbart føre til at trykke Kursen, muligvis paa et Tidspunkt, da dette vilde virke særlig uheldigt. Derfor maa man være forsigtig, og man maa søge at realisere langsomt og efterhaanden med Hensyntagen til de Momenter, jeg her har nævnt. Det have vi gjort, og noget have vi dog naaet, naar jeg ser hen til, at Kassebeholdningens Post: forskellige Kreditforeningsobligationer den 31. Marts 1910 udviste et nominelt Beløb af 4,064,000 Kr., medens den efter den sidste Ugeliste viser 1,559,000 Kr., det er altsaa godt 2 $\frac{1}{2}$ Million i Obligationer, som her ere blevne realiserede. Jeg kan sige, at disse Bestræbelser ville blive fortsatte, og at jeg ogsaa vil have under Overvejelse muligvis at gaa noget stærkere frem paa dette Omraade, men bestandig saaledes, at Markedet skaanes, og at man undgaar at komme til at øve et Tryk paa Priserne. Jeg kan her i Parentes sige, at jeg ved